

Noticiari

Monografies Mèdiques.—Fa molt de temps que no hem parlat d'aquesta publicació. És un tort que no ens podríem perdonar l'oblidar-la, car ultra ésser una obra ben feta, excellent des del punt d'albir científic és una empresa de noble fervor pairal que cal ajudar.

La nostra darrera recensió es referia al volum dotzè, "El Mètode Objectiu", del mestre Turró. Des de llavors s'han publicat deu fascicles més, tots interessants i que mereixen la nostra atenció.

El primer d'ells fou "Diagnòstic i tractament de les afeccions ano-rectals", escrit pel Dr. Josep Lentini i Diaz, metge de l'Hospital Clínic (Servei del Dr. J. M. Bartrina). És un manual de les malalties que afecten aquesta regió i que són tan molestes, tan doloroses pels malalts, als quals creen moltes vegades trastorns neuròtics, deixant apart el perill vital que signifiquen moltes d'elles.

Nous mitjans d'exploració com la rectoscòpia, han augmentat els signes objectius que podem copsar directament i han ampliat les seguretats de diagnòstic i han perfilat noves entitats nosològiques. A pensem nous procediments terapèutics han estès l'eficàcia del metge. La diatèrmia, la ionització, l'electro-coagulació, els raigs X, el radi, les injeccions esclerosants, fan que avui els malalts puguin confiar en l'èxit del tractament mèdic i no sigui un home a qui invalida per a la normalitat una lesió patològica.

Tot això, molt ben explicat, molt clar. El doctor Lentini, un dels metges del qual es pot esperar, demostra el coneixement profund que té de la matèria i prova alhora que és un bon professor. El metge pràctic té suficient amb aquesta Monografia per a conèixer i tractar les afeccions ano-rectals i àdhuc l'especialitzat aprendrà precisió i seguretat.

El Dr. August Pi i Sunyer s'ocupa en el fascicle 14 de "Les distròfies per retard".

L'obra d'un mestre com En Pi i Sunyer és un digne coronament de la col·lecció i com li corresponia ens dona una tesi plena de doctrina derivada amb tota lleialtat dels treballs experimentals. "Sense doctrines, sense idea, no hi ha Cièn-

cia ni tècnica", diu l'autor. Però aquesta doctrina i aquesta idea la lliga fonament als fets clínics i al control del laboratori.

El Dr. Pi i Sunyer retorna a les doctrines del relentiment de la nutrició que Bouchard estudià i sistematitzà a darrers del segle passat. Com és freqüent en Ciència, nous fets i noves descobertes havien arreuconat aquesta doctrina, però l'autor la reviscola altra vegada per a explicar trastorns patològics com la diabetis i estats paradibètics, avitaminosis, obesitat, carbonúries desoxidatives, cistinúria, i àdhuc, segons alguns investigadors, el càncer. Per arribar a aquestes conclusions analitza les formes de retard—total, parcial, relatiu—les grans distròfies—gota, obesitat, diabetis—i les petites distròfies com la cistinúria, àcido-aminúria, etc. i les revisa segons les darreres dades que la fisio-patologia ha deduït d'un estudi més complet del metabolisme nutritiu.

És una obra producte de la investigació experimental i clínica i de la qual el metge pot deduir-ne unes conseqüències pràctiques que li serviran pel seu exercici. Ultra això, demostra a bastament el valor científic dels nostres homes, car la densitat i profunditat d'idees que omplen tota la Monografia valora encara més l'alt prestigi del Dr. Pi i Sunyer.

"Trastorns intestinals dels infants", del doctor J. Roig i Raventós, segueix a la del doctor Pi i Sunyer.

És una obra mestra de gran clínic. La descripció i anàlisi del quadro morbós de les malalties digestives de la infància, problema paorós per al metge, car l'aboca sempre al fracàs, problema socialment també terrible per la mortalitat infantil que comportava i comporta encara. Avui la Pediatria comp'ta amb mitjans més acurats de diagnòstic i compta, derivació d'aquests mitjans, amb una catalogació més perfecta i ben perfilada de les entitats nosològiques. Com altra conseqüència natural, una terapèutica científica i més segura l'ha vingut a ajudar.

Avui, mèdicament, la guarició dels trastorns intestinals de les criatures no és un problema tan difícil de solucionar com uns quants anys enrra; el metge té més probabilitats d'eficàcia si està ben orientat i arriba a temps d'aplicar els tractaments nous que la Medicina li ofereix.

I els hi deixen emprar. Que aquest punt és un